

**Public Organization «European Alliance of Great Possibilities»
(Україна)
Scientific Consulting Community «Open Europe»
(Banská Bystrica, Словаччина)**

ВИКЛИКИ ГЛОБАЛІЗОВАНОГО СУСПІЛЬСТВА: ЕКОНОМІКО- ПРАВОВИЙ АСПЕКТ

МАТЕРІАЛИ

II Міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції

25 грудня 2019 року

Том 1: Право

Вінниця – 2019

УДК: 340

Збірник матеріалів учасників II міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції «Виклики глобалізованого суспільства: економіко-правовий аспект», яка відбулася 25 грудня 2019 року.

Виклики глобалізованого суспільства: економіко-правовий аспект: матеріали II Міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції (25 грудня 2019 року). За ред. К.О. Калаченкової, Т.В. Михайліної. Вінниця, 2019. Том 1: Право. 43 с.

Випуск містить матеріали повідомлень, спрямованих до організаційного комітету II міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції «Виклики глобалізованого суспільства: економіко-правовий аспект». Предметом обговорення є виклики глобалізованого суспільства та проблеми удосконалення законодавства.

Відповідальність за точність поданих фактів, цитат, цифр і прізвищ у матеріалах виступів і повідомлень несуть автори.

Для науковців, викладачів, аспірантів, студентів вищих навчальних закладів.

© Public Organization «European Alliance of Great Possibilities»
© Scientific Consulting Community «Open Europe»

ЗМІСТ

Алексєєв С.О., аспірант, Інститут законодавства Верховної Ради України	ДЕЯКІ ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ НОРМ МІЖНАРОДНОГО ПРАВА У ПРАВОВУ СИСТЕМУ УКРАЇНИ	5
Гоцуляк Ю.В., к.ю.н., доцент кафедри теорії та історії держави і права та адміністративного права, Донецький національний університет імені Василя Стуса	ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОЇ ОНТОЛОГІЇ У ДАВНЬОГРЕЦЬКИХ МІФОЛОГІЧНИХ ОБРАЗАХ	11
Заярний А.М., здобувач СО „Доктор філософії”, Донецький національний університет імені Василя Стуса	ПРАВОВА КОНВЕРГЕНЦІЯ: ПРОБЛЕМИ ПОНЯТТЄВОГО АПАРАТУ	15
Калаченкова К.О., к.ю.н., доцент, доцент кафедри господарського права, Донецький національний університет імені Василя Стуса	ДІДЖИТАЛІЗАЦІЯ: ПРОБЛЕМИ ПОНЯТІЙНОГО АПАРАТУ	18
Мельник В., аспірантка, Інститут законодавства Верховної Ради України	СТВОРЕННЯ СУЕЦЬКОГО ТА ПАНАМСЬКОГО КАНАЛІВ ЯК ВАЖЛИВИЙ ІНДИКАТОР РОЗВИТКУ СВІТОВОЇ ЕКОНОМІКИ І ПРАВА	22
Бєвзюк К.О., здобувач вищої освіти, Донецький національний університет імені Василя Стуса	ПОНЯТТЯ СОЦІАЛЬНОЇ МЕРЕЖІ В ІНФОРМАЦІЙНОМУ ПРАВІ	25
Міхайліна Т.В., д.ю.н., доцент, професор кафедри теорії та історії		

держави і права та
адміністративного права,
Донецький національний
університет імені Василя
Стуса

Міхайліна Т.В., д.ю.н., доцент, професор кафедри теорії та історії держави і права та адміністративного права, Донецький національний університет імені Василя Стуса	СПІВВІДНОШЕННЯ ГРОМАДЯНСЬКОГО ТА ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА У КОНТЕКСТІ ТЕОРІЇ ІНТЕГРАТИВНОЇ ПРАВОСВІДОМОСТІ	29
Суходоля М.В., здобувач СО „Доктор філософії”, Донецький національний університет імені Василя Стуса	ПРАВОВЕ ВИХОВАННЯ ЯК ПЕРШООСНОВА ФОРМУВАННЯ ПРАВОВОЇ КУЛЬТУРИ	33
Титова О.В., доцент, к.ю.н., доцент кафедри господарського права, Донецький національний університет імені Василя Стуса	ПРО ОКРЕМІ АСПЕКТИ ПРАВА ДОВІРЧОЇ ВЛАСНОСТІ ЯК СПОСОБУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВИКОНАННЯ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ	36

«адаптація», «імплементация», «уніфікація» сприймаються як більш вузькі щодо загального процесу апроксимації (гармонізації) права та позначають її види (типи) залежно від глибини наближення та взаємопроникнення.

Список використаних джерел:

1. Вишняков О. К. Апроксимація правового забезпечення цивільних майнових відносин в Україні до умов внутрішнього ринку Європейського Союзу: автореф. дис. ... д-ра юрид. наук. Одеса, 2008. 36 с.

2. Волошенюк О. В. Процеси конвергенції в сучасних правових системах. Форум права. 2009. № 3. С. 123–128. URL: www.nbuv.gov.ua/e-journals/FP/2009-2/09vovcpc.pdf.

3. Тирских М.Г., Аббасов О.Т. Аппроксимация права и взаимодействие правовых систем. Сибирский юридический вестник. 2016. №4(75). С. 109-114.

4. Хорольський Р. Чи можна усунути плутанину в євроінтеграційній термінології? URL: <http://neweurope.org.ua/analytics/nablyzhennya-adaptatsiya-aproksymatsiya-garmonizatsiya-zakonodavstva-chy-mozhna-usunuty-plutanynu-v-yevrointegratsijnij-terminologiyi/>.

Калаченкова К.О.,

*к.ю.н., доцент, доцент кафедри господарського права,
Донецький національний університет імені Василя Стуса*

ДІДЖИТАЛІЗАЦІЯ: ПРОБЛЕМИ ПОНЯТІЙНОГО АПАРАТУ

Діджиталізація є одним із найбільш складних, комплексних та малодосліджених процесів трансформації глобальної економіки. Основним майданчиком використання цифрових технологій є мережа Інтернет.

Так, сьогодні Інтернет відіграє ключову роль у глобальному секторі надання послуг. За заявами багатьох фахівців цей сектор переживає революційні перетворення під впливом таких потужних тенденцій як

скорочення державного регулювання, розвиток мереж з додатковими послугами та інтелектуальних мереж тощо. Такі тенденції простежуються і в Україні, де Інтернет стає найважливішим елементом економічного розвитку і забезпечує функціонування і узгоджену роботу всіх інших систем. Це робить Інтернет привабливою сферою для здійснення господарської діяльності.

У законодавстві, у практиці господарювання та в науковій літературі з'явилися нові поняття, такі як: електронна комерція, електронна торгівля, віртуальний офіс, електронна форма договору і цінних паперів тощо, які підміняють один одного, що призводить до змішування цих понять із суміжними, звуження або розширення його змісту та видів господарської діяльності, що негативно відображається на практиці правозастосування.

Вищевикладене вказує на необхідність уточнення понятійного апарату у сфері діджиталізації, що дозволить конкретизувати законодавчий підхід до регулювання відповідних понять.

Для досягнення зазначеної мети першочерговим завданням є аналіз понять «Інтернет», «електронна комерція» та «електронна торгівля».

Відповідно до ст. 1 Закону про телекомунікації, Інтернет – це всесвітня інформаційна система загального доступу, яка логічно зв'язана глобальним адресним простором та базується на Інтернет-протоколі, визначеному міжнародними стандартами [1].

Також треба звернути увагу, що мережа Інтернет являє собою не тільки універсальний міжнародний засіб для отримання, оброблення, передачі та зберігання даних на відстані, але й необмежений простір для спільного дослідження, праці, в тому числі для ведення господарської діяльності, в якій мережа Інтернет надає широкі можливості для доступу до інформації, що породжує умови для досконалої конкуренції. Таким чином, мережа Інтернет є середовищем здійснення господарської діяльності, зокрема середовищем, в якому вчиняються господарські договори через мережі електрозв'язку. Сьогодні можливість укласти договори через мережу Інтернет зветься електронною торгівлею або електронною комерцією.

Під електронною комерцією, відповідно п. 1 ч. 1 ст. 3 Закону про електронну комерцію, розуміються відносини, спрямовані на отримання прибутку, що виникають під час вчинення правочинів щодо набуття, зміни або припинення цивільних прав та обов'язків, здійснені дистанційно з використанням інформаційно-телекомунікаційних систем, внаслідок чого в учасників таких відносин виникають права та обов'язки майнового характеру. Також треба звернути увагу, що поняття «електронна комерція» трактується вузько, оскільки це поняття охоплює лише одну складову ведення бізнесу, а саме: відносини щодо реалізації товарів, робіт, послуг за плату.

Електронною торгівлею, згідно з п. 2 ч. 1 ст. 3 Закону про електронну комерцію, є господарська діяльність у сфері електронної купівлі-продажу, реалізації товарів дистанційним способом покупцю шляхом вчинення електронних правочинів із використанням інформаційно-телекомунікаційних систем [2].

В науковій літературі, електронну торгівлю розглядають як торгівлю через мережу Інтернет. Це призводить до звуження даного поняття, оскільки, електронна торгівля об'єднує широкий спектр телекомунікаційних технологій, включаючи електронну пошту, факс, технологію електронного обміну даними (EDI) й електронні платежі (EFT), які призначені для задоволення потреб фізичних та юридичних осіб, органів державної влади в телекомунікаційних послугах [1, ст. 3]. Кожна з цих технологій може бути використана для підтримки електронної торгівлі у відповідному для неї випадку [3, с. 21].

Крім того, системність електронної комерції також полягає в тому, що вона включає в себе не тільки укладання правочинів через мережі електрозв'язку, а й дає змогу контрагентам виконати замовлення та оплатити замовлені товари. Загальною ознакою наведених підходів до розуміння електронної комерції є зазначення на використання сучасних засобів зв'язку – мереж електрозв'язку, без уточнення якої саме, оскільки такими мережами можуть бути не тільки Інтернет, а й інші мережі загального або локального

характеру (навіть з урахуванням майбутніх мереж, що ніяким чином не впливає на зміст самого поняття електронної комерції [4, с. 47]).

На підставі вищенаведеного можна зробити висновок, що електронна торгівля ґрунтується на використанні різних технологій, зокрема таких як: електронний обмін даними, електронна пошта, Інтернет, інтранет (обмін інформацією всередині компанії), екстранет (обмін інформацією з зовнішнім світом).

Термін «комерція» традиційно визначається як підприємницька діяльність, тобто діяльність щодо виробництва зазначених благ з метою їх реалізації за прибуткову плату, що має забезпечити самофінансування суб'єкта підприємництва. Тому в країнах з дуалістичною системою приватного права кодекси, що регулюють відносини у сфері підприємництва, іменуються комерційними (Франція [5]), або торговими (Німеччина [6], Японія [7]).

Так, господарсько-торговельна діяльність, а так само й система електронної торгівлі, включає допоміжну діяльність, яка її забезпечує, тобто підтримку отримання прибутку, наприклад: створення попиту на товари і послуги; автоматизація адміністративних функцій, пов'язаних із продажем; пропозиція після продажно підтримки й обслуговування клієнтів (обробка замовлень); організація взаємодії між діловими партнерами (удосконалення обміну інформацією) [3, с.7]. Це відповідно створює так званий «цикл електронної торгівлі», який включає п'ять основних процесів: 1) доступ до інформації; 2) оформлення замовлення; 3) оплата; 4) виконання замовлення; 5) після продажне обслуговування і підтримка [8, с. 8-12].

За результатами проведеного дослідження можна зробити висновок, що електронна комерція є більш широким поняттям, ніж діяльність у мережі Інтернет, а електронна торгівля ґрунтується на використанні різних технологій, зокрема таких як: електронний обмін даними, електронна пошта, Інтернет, інтранет (обмін інформацією всередині компанії), екстранет (обмін інформацією з зовнішнім світом).

Список використаних джерел:

1. Про телекомунікації: Закон України від 18 листопада 2003 р., № 1280-IV. *Відомості Верховної Ради України*. 2004. № 12. Ст. 155 (Із змін.).
2. Про електронну комерцію: Закон України від 03 вересня 2015 р., № 675-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. № 45. Ст. 410 (Із змін.).
3. Електронна комерція: навч. посібник. За ред А.М. Береза, І.А. Козак, Ф.А. Шевченко та ін. Київ: КНЕУ, 2002. 326с.
4. Шамраев А. Введение в право электронной коммерции. *Бизнес-онлайн*. 2000. № 4.
5. Коммерческий кодекс Франции. Перевод с французского, пред., доп., коммен. и справ. аппарат В.Н. Захватаева. Москва: ВолтерсКлувер, 2010. 672 с.
6. Торговое уложение Германии. Закон об акционерных обществах. Закон об обществах с ограниченной ответственностью. Закон о производственных и хозяйственных кооперативах. Пер. с нем. Е.А. Дубовицкая; сост. В. Бергман. Москва: ВолтерсКлувер, 2005. 596 с.
7. Торговый кодекс Японии. Пер. с япон. А. А. Лыхо. Под ред. Тэцуо Сато. Москва: МИКАП, 1993. С. 17-166.
8. Танасюк П. Роздрібна Internet-торгівля в Україні: стан та перспективи розвитку. URL:www.ise.kiev.ua/pubn.tanasuk_es.htm.

Мельник В.,

аспірантка, Інститут законодавства Верховної Ради України

СТВОРЕННЯ СУЕЦЬКОГО ТА ПАНАМСЬКОГО КАНАЛІВ ЯК ВАЖЛИВИЙ ІНДИКАТОР РОЗВИТКУ СВІТОВОЇ ЕКОНОМІКИ І ПРАВА

Судноплавні канали загалом мають досить багату історію. Проте, більшість із відомих на період середини ХІХ ст. каналів були місцевого, регіонального значення. Правове регулювання їх діяльності було примітивним.

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ:

Міхайліна Т. В.

заступник Голови Правління Public Organization «European Alliance of Great Possibilities», докт. юрид. наук, доцент

Калаченкова К. О.

член Public Organization «European Alliance of Great Possibilities»,
канд. юрид. наук, доцент

Коваль І. Ф.

доктор юрид. наук, професор

Злобін І. В.

директор Scientific Consulting Community «Open Europe»